

Μανώλης ἀλλὰ ὁ τράφος ὅπου ἔχειν τὸ χωράφιν τοῦ / μισέρ Τζωρτζέτου ἦτον κοι-
νέος τὴν σήμερον ὅλος πετροτοῖχιν καὶ ποτὲ δὲν ἐσήκωνε χαν / τάκιν ἀλλὰ ὄντας
ἤθελε βουλήσουν οἱ πέτρες τὶς ἐσήκωνα καὶ ἔβαζάν τις πάλι εἰς τὸν / τόπον τος μὰ
χαντάκιν ποτὲ δὲν ἐσηκώναςιν ἐκεῖνοι οἱ παλαιοὶν ποὺ τῶχασιν ἄν / τζιν λέγειν ὁ
Πασκάλης πὼς τὸ πρᾶμα ὅπου ἔχειν ὁ μισέρ Μανώλης τὴν σήμερον τὸ εἶχα / σιν
πλέα ἀψὰ ἡ κερά Ἀννούσαν τοῦ Πέρου καὶ ἤκανέν του δέκα χρόνους κουντουβερ-
νικὸν / καὶ ποτὲ δὲ θυμᾶται νὰ σηκωθῇν χαντάκιν ἀπὸ κεῖν ὅπου τριάντα χρόνους
ἔχειν ὁ / ποῦναι στὶς Ἐγγαρὲς καὶ ἔχει χρόνους ἐξήντα ἔτζι καὶ ὁ ἄνωθεν Νικόλας
εἶναι ὡς λέγειν / ὡς πενήντα χρονῶ καὶ ποτὲ δὲ θυμᾶται νὰ σηκωθῇν χαντάκιν
ἀπὸ κεῖν μὰ πάντα / ἦτονε πετροτοῖχιν. Οὕτως μαρτυροῦσιν καὶ οὕτως λέσιν ἐν-
μπροσθεν τῶν κάτωθεν ἀντιμαρ / τύρων καὶ τὰ ἐξῆς. — —

/ — Σταμάτης Ταρόδος ἐγροίκησα ἐ στόματος τῶν ἄνωθε μαρτύρω τὴ παρῶ /
μαρτυρία καὶ μαρτυρῶ —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

215

Μαρτυρία

φ. 120ν

/ + Ἀκόμα εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος Μαγίου πρώτην. Ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία
κάμου τοῦ / ὑπογράφοντος νοταρίου ὁ μισέρ Θωμᾶς Μιχαλίτζης ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ
/ ἄνωθεν / μισέρ Μανώλη Τριανταφύ / λλου καὶ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν πὼς τὸ χω-
ράφιν ὅπου ἔχειν τὴν σήμερον ὁ ἄνωθεν μισέρ Μανώλης νομα / τισμένον Λοῦρον εἰς
τὲς Ἐγγαρὲς ἦτονε ἐδικόν τος τῶν γονέων του καὶ ἀπὸ μικρὸ παιδὶν ἐπήγαγε /
πάντα εἰς τὸ ἐκεῖνον πρᾶμα καὶ ποτὲ δὲ θυμᾶται νὰ σηκώωνη χαντάκιν τὸ ἄλλο πρᾶ-
μα ὁ / Λοῦρος ὅπου ἔχειν τὴν σήμερον ὁ μισέρ Τζωρτζέτος Κοντοπίδης ἀπὸ μέσαν
ἀπὸ τὸ πρᾶμαν / τος ἀλλὰ ἦτονε πετροτοῖχιν ὅλος ὁ τράφος καὶ ὄντας ἐθέλασιν βου-
λήσου οἱ πέτρες ἐπιάνα / σιν οἱ νοικοκυροὶν τοῦ ἀπάνου πραμάτου καὶ ἔβαζάν τις
πάλιν εἰς τὸν τόπον τος μὲ τὸ χῶμαν τος / μὰ χαντάκιν ποτὲ δὲν ἐσηκώναςιν ἀπὸ τὴν
μέσαν ἔτζι τὸ θυμᾶται καὶ ἔτζιν τὸ μαρτυρᾶ / ἐνώπιον Θεοῦ. Ὅθεν εἰς ἀσφάλεια τῆς
παρούσας μαρτυρίας τὴν βεβαιώνει καὶ ἰδιοχεῖ / ρως του καὶ τὰ ἐξῆς. —

/ — Θωμᾶς Μιχαλίτζης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

